

rente på Færøerne i regnskabsåret 1947—48 udgjort 635 000 kr., hvoraf staten har afholdt 221 000 kr., lagtinget 337 000 kr. og kommunerne 59 000 kr.

Statens udgifter til aldersrente på Færøerne i finansåret 1949—50 anslås til 300 000 kr. på finansloven for dette år.

På grundlag af foretagne beregninger kan de samlede omkostninger efter forslaget anslås til:

Grundbeløb.....	2 062 000 kr.
Ventetillæg.....	31 000 -
Medicin.....	25 000 -
Alderdomshjem.....	24 000 -
Personligt tillæg.....	258 000 -
	<hr/>
	2 400 000 kr.
Overgangsomkostninger 1949	
—50.....	360 000 -
	<hr/>
	2 760 000 kr.

Af dette samlede beløb bærer statskassen halvdelen eller 1 380 000 kr. Det bemærkes, at overgangsomkostningerne må antages at ville dale med $\frac{1}{5}$ af beløbet årligt, eller for statskassens vedkommende med 36 000 kr. årligt i 5 år.

For finansåret 1949—50 bliver statens merudgift således: 1 380 000 kr. ÷ 300 000 kr. = 1 080 000 kr.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

ad § 1.

Bestemmelsen svarer til den nugældende lov for Færøerne om aldersrente, dog at aldersgrænsen er ændret i overensstemmelse med folkeforsikringslovens § 1. Aldersgrænsen er herefter 60 år for enlige kvinder og 65 år for andre. Personer, der ved lovens ikrafttræden er fyldt 60 år; er dog vedblivende berettiget til aldersrente; herom henvises der til overgangsbestemmelsen i § 19 og bemærkningerne dertil.

Som stk. 2 er der tilføjet en gensidighedsbestemmelse om aldersrente til statsborgere i andre lande, svarende til folkeforsikringslovens § 1, stk. 5, dog således at regeringens bestemmelse træffes efter forud indhentet erklæring fra landsstyret.

Når man ikke har ment at burde overføre folkeforsikringslovens bestemmelser for så vidt angår tilknytningen mellem aldersrente og sygeforsikring, skyldes det, at man herved ville indskrænke den kreds af personer, der kan oppebære aldersrente, hvilket måtte føles som et tilbageskridt i forhold til den gældende lov.

ad § 2.

Forslagets § 2, der modsvarer den gældende færøske lovs § 2, indeholder regler om værdighedsbetingelser for at opnå og oppebære aldersrente.

I forslaget har man så vidt muligt å jour ført disse regler i overensstemmelse med folkeforsikringslovens § 38, stk. 2, sammenholdt med den færøske invalideforsikringslovs § 4, ligesom man har fulgt folkeforsikringslovens rækkefølge i bestemmelserne.

ad § 3.

Bestemmelsen afløser den nugældende lovs § 3 og svarer til folkeforsikringslovens § 46, stk. 1 og 2.

ad § 4.

Stk. 1 og 2 svarer med mindre redaktionelle ændringer til § 4 i færøsk aldersrentelov, således som denne er ændret ved midlertidig lov for Færøerne af 31. marts 1938 om sygekassemedlemmers ophold på færøske sygehuse, samt ændrede regler for ydelse af aldersrente. I stk. 2 har man endvidere pålagt kommunerne samtidig med indstillingen om aldersrente at afgive en begrundet indstilling om, hvorvidt der bør ydes et personligt tillæg.

Reglen i stk. 3 svarer ligeledes til den nugældende færøske aldersrentelov, dog med den ændring, som er en følge af landsstyrets medvirken i administrationen, således som nærmere angivet i §§ 6 og 7; der henvises herom til bemærkningerne til disse §'er.

ad § 5.

Efter folkeforsikringslovens § 39, stk. 1, udgør aldersrentens grundbeløb i kommunegruppe 3: det øvrige land, 1 812 kr. årligt for ægtepar, når begge ægtefæller er renteberettigede, og iøvrigt 1 212 kr. årligt. Efter forslaget ydes disse grundbeløb fremtidigt i alle færøske kommuner, idet der ville være så stor usikkerhed forbundet med at forsøge gennemført en gruppeuddeling af de færøske kommuner, at man har foretrukket en fælles takst for hele området. Såfremt det måtte vise sig, at leveomkostningerne for aldersrentemodtagerne i enkelte kommuner ligger væsentlig højere end i de andre kommuner, vil der ved ydelse af personligt tillæg kunne rådes bod herpå.

Reglen i stk. 2 svarer til folkeforsikringslovens § 39, stk. 3.

Det foreslås endvidere at yde følgende tillæg til grundbeløbet med samme beløb og efter samme regler, som indeholdes i